

عنوان مقاله:

واکاوی جریان غلو و جعل حدیث در فرقه خطابیّه و رفتار ائمه (ع) با آنان

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهدی اکبرنژاد - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه ایلام

سهراب مروتی - استاد گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه ایلام

سوسن ولی پور - کارشناس ارشد رشته علوم قرآن و حدیث، دانشگاه قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

بازشناسی اندیشه ها و رفتارهای فرق و مذاهب اسلامی یکی از نیازهای علمی جامعه به شمار می آید. زیرا می تواند به شناخت دیدگاه های مختلف اعتقادی و مذهبی که در ادوار مختلف تاریخ اسلامی وجود داشته و آثاری که از خود بر جای گذاشته کمک کند. از جمله این فرق که تأثیرات درخور توجهی داشته، فرقه خطابیّه است. رئیس این فرقه محمد بن مقلاص اسدی، معروف به ابوالخطاب بوده که در نیمه نخست سده دوم، افکار غالیه را ترویج می کرده و پیروانی داشته است. نوشته پیش رو به این سه مسئله پاسخ داده است: ۱. چه عواملی سبب غلو آنان بوده است؟ ۲. آیا این فرقه زمینه های جعل حدیث را فراهم کرده است؟ ۳. امامان (ع) چه واکنشی به این جریان داشته اند؟ بررسی منابع فرقه شناختی، حدیثی و رجالی نشان می دهد رسیدن به منافع مادی و برخی اهداف سیاسی و ریاست طلبی از مهم ترین انگیزه های غلو خطابیّه بوده است و عمده ترین بسترهای جعل حدیث را آنان، به ویژه در زمینه فضایل و علم غیب ائمه (ع) و نیز حوزه های کلامی همچون اعتقاد به حلول خداوند در اشخاص فراهم کردند. روش به کاررفته در این پژوهش توصیفی-تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

خطابیّه، غلو، جعل حدیث، ائمه (ع)، امام صادق (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432257>

